

ספורים

לארוחת ערב

סביון אחד וחרצית נחמדה

"למה אתם עצובים?" שאל גרשון. הפרחים כמוזן לא ידעו לענות.

חני, האחות הגדולה של גרשון, שמעה את השאלה שלו וענתה לו במקומם: "אני חושבת שהם עצובים כי קטפו אותם לפני שגדלו בתוכם הזרעים. לכל הפרחים שגדלים בשדה, צומחים אט אט זרעים. גם בשדה הפרח מתגבש בסוף, אבל הוא מתגבש לאט יותר, ובינתיים הזרעים שלו נהיים מוכנים. כשהפרח מתגבש, הזרעים המוכנים נופלים ממנו ומתפזרים על פני האדמה. הם נכנסים לתוך האדמה וממתנים לחורף. בחורף יורד גשם על הזרעים, הגשם מרטיב כל זרע וכוך מתחילים לצמוח ממנו שרש קטנטן וגבעול קטנטן. והגבעול גדל גם הוא, ועם בוא האביב - צומח בשדה פרח חדש.

כל פרח מגדל בתוכו הרבה זרעים, ואחר כך צומחים ממנו הרבה הרבה פרחים. אבל פרח שקטפו אותו ולקחו אותו הבייתה לפני שהוא התגבש בעצמו, פרח שמתיבש בבית במהירות בלי שצמחו בו זרעים - פרח כזה הוא באמת קצת מסכן, כי לא יצא ממנו שום דבר בשנה הבאה, אפילו לא פרח אחד."

"גם שקטפתי רק שני פרחים", אמר גרשון לחני. "לפחות נהניתי מהפרחים שלי יום אחד, עד שהם נבלו. אבל בשטח ההפקר נשארו עוד המון פרחים שיתגבשו לאט על הגבעול שלהם ויגדלו לעצמם זרעים. כל הזרעים האלה יתפזרו על האדמה - ובשנה הבאה יצמחו שם עוד המוני המוני פרחים!"

באמצע דרו חזור מהחידר, מאחורי גדר נמוכה, יש שטח אדמה שאינו שיף לאף אחד. עכשו, כשמתקרב האביב, השטח הזה רק כלו, צומחים עליו המון עלים ועשבים וגם הרבה פרחים. גרשון ראה אותם וחשב לעצמו: "נראה לי שכדאי לי לקטוף פרחים, אניח אותם באגרטל והם יקשטו את הבית."

גרשון עבר בקלות את הגדר וקטף לעצמו סביון אחד וחרצית נחמדה. הוא שמר עליהם בזירות כל הדרו, ובבית שם אותם באגרטל קטן, מלא מים והניח על המדף. "כמה יפה נראה עכשו המדף", הוא חשב לעצמו, "וכמה טוב שקטפתי לי פרחים."

גם בלילה היו הפרחים זפים, וגם בבקר שלמחרת. גרשון נופף לפרחים היפים לשלום והלך לחידר. בצצהרים, כשגרשון עבר ליד הפרחים שבשדה, הוא נופף גם להם לשלום ואמר להם: "אני מוסר ד"ש לחברים שלכם שבבית שלי". אולם כשהוא חזר הבייתה, הוא שם לב שהחברים שבבית נראים קצת עיפים. בערב הם נראו עיפים עוד יותר, וכשהוא קם בבקר הוא גלה שבמקום לקום רעננים כמו שהוא בעצמו קם - הפרחים היו עיפים עוד יותר ועלי הכותרת שלהם התגבשו.

בצהרים, כשגרשון עבר ליד הפרחים שבשטח ההפקר, הוא אמר להם: "טוב שאתכם לא קטפתי, וחבל על הפרחים שכן קטפתי."

והפרחים התנועעו ברוח הקלה וכאלו אמרו לו: "נכון". בבית, היו הפרחים שעל המדף מסכנים ממש. חלק מעלי הכותרת היבשים נשרו, והאחרים נראו נפולים מאד.